

A hetedhét peremes

A Rhind Matematikai Papirusz tanulmányozása, példáinak magyar nyelven történő olvasása során számtalanszor találkoztunk a 9-es és a 7-es számokkal, valamint a *peremes*, mint *piramis* fogalommal.⁷⁹

– A *kilenc* a kör területének számolásakor az ősi, *képzeletbeli alapkör átmérője* volt, az akkor még ismeretlen π értékének számolását lehetett vele helyettesíteni. Elmondtuk, hogy a *kilenc* mellett a *nyolc* valamint a *három+nc*, azaz a *harm-inc* számunk is szükséges volt a kör területének ősi számításához. Álljon biznyságul az RMP 50. példája, melynek megoldó képlete mai formulába öntve: $A = \left(d \frac{8}{9}\right)^2$. Nyelvünk mindmáig megőrizte, s kiemelte

ezeket a számainkat a többiek sorából, nevezetesen a végződésükként használt *~nc* hangokkal kötötte össze a Nílus partjáról származó ősi tudást: *kil-enc* – *nyo-lc* – *harm-inc*!⁸⁰ Megállapítottuk, hogy ezek a számok alkották az ún. *ősi kör számolásának tanát*.

– Sőt! A piramisok dőlésszögével foglalkozó példákban nemcsak az önmagában is beszédes, csak magyarul érthető *peremes* szóval találkoztunk, hanem azok virtuális magasság egységét képviselő – mindenhol visszatérő – *hetes számmal* is. A *hetes szám* ún. misztikumával nem foglalkozunk, helyette megállapítjuk, hogy a teljes kört, azaz a napok számából levezetett 360-t (?) ezzel a *hetes számmal* osztották el, s az így kapott $\approx 51,5$ -t állították be a nagy piramisok alapjára, mint dőlésszögeket.⁸¹ Ekkor a piramis felső csúcsának szöge $180^\circ - (2 \times 51,5^\circ) \approx 77^\circ$ lett (a fokokat természetesen sehol sem jelölték).

– A meglepetést mégis a *hetedhét* kifejezésünk jelenti! A *hetet-hetedelték*, azaz hétfelé osztották. Ezzel az *egységgel* kerülték meg a Nílus partján a számukra ismeretlen, a mai értelemben vett szögfüggvények számításait, nevezetesen a derékszögű háromszög befogóinak viszonyszámát, a *tangens-kotangens* értékeket.⁸² Az etalonként használt derékszögű háromszög hét részre osztott függőleges szárához (befogójához) viszonyították az alapot képező befogók *hetedhét egységben* kifejezett hosszértékeit!

– A *hetes szám*, és a *hetedhét* fogalom az ősi Nílus-parti geometriában, mint a *piramisok magasság és dőlésének egységeként* követhető, a virtuális magasságként megadott hieratikus szám, jelen ismereteink szerint más számításoknál, már nem szerepelt!

⁷⁹ A *peremes* hangzósítást előttünk már Baráth Tibor: *A Magyar népek őstörténete* című írásában is használta.

⁸⁰ Az *L-N-R* váltóhangok.

⁸¹ Kheops fáraó piramisa $51^\circ 50' 40''$; Khephren fáraó piramisa $53^\circ 10'$; Múkerinos $51^\circ 20' 25''$. A valóságban használt értékek a nagy piramisoknál az 51 – 54° között váltakoztak. Az általunk nevezett *teljes kört* akkortájt esetleg az egy évben észlelt $360+5$ napból is levezethették.

⁸² A *hetedhét* = egy értelmezése Kiss Dénestől származik.

Mindez elgondolkodtató...

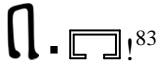
Ha gyermekeinknek, unokáinknak esténként az őseinktől örökölt tanmeséket olvassuk, akkor az igényesebbek így kezdődnek:

„Egyszer volt, hol nem volt, a *Hetedhét országon*, és az *Óperenciás tengeren* is túl, volt egyszer egy...”

A *hetedhét* mai értelmezése az akadémikus etimológia szerint a sokat, a távolit jelenti, az *Óperenciát* pedig valahol az O–M Monarchia idején az osztrákoktól „örököltük”, hiszen az nem lehet más, mint a vele összecsengő *Ober Enns*, azaz az Enns folyón túli terület. A *tenger* kitétel felett nyelvészeink könnyen átsiklottak, ugye képletesen ez is *távolit* jelent, noha az Ennsen túl az Alpok csúcsai uralkodnak, mi több, a salzkammerguti tavakat még jóakarattal sem lehet *tengernek* nevezni.

Lássuk csak, mit tartottak feltétlenül „továbbörökítendő” ismeretnek, mit hagytak ránk tanmeséinkben az ún. honfoglaló őseink...

1.) Óperencia

- Az **Ó-PeR-eNC-ia** felbontásában az **Ó** a régít, az öreget, esetleg valóban a hozzánk időben távolit jelenti, lásd *ó-bor*, *óváros* stb.
- A **PeR** az 55–60-as példákban többszörösen előforduló *per-emes* épület „vezérjele”, kezdő szótagja: ⁸³
- Az **eNC**-ről is elmondtuk, hogy a *kilenc* végződése, tehát a körterület számolásának ősi alapszáma.
- A **TeN-GeR** felbontása a mélyhangú **TaN – GÖR** → *kör-tan* alakban is értelmes.⁸⁴

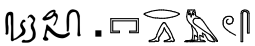
Tehát az *Óperenciás tenger* meghatározást őseink tudásának származására utaló – gyermekeink meséi elé szánt – öröklődő tantételnek, alapismeretnek fogjuk fel:

Ó–PeR(emes) – (kil)eNC-i(r)ás KöR TaNa!

2.) Hetedhét

A *hetedhét egység* fogalomhoz az *RMP* 56–60. példáinak magyar nyelvű közvetlen olvasása után nem szükséges további magyarázat. A kb. 3500 évvel ezelőtt írt *matematikai papyrus* írnoka már akkor bemutatta a – kizárólag a piramisoknál használt – *heted-hét* számo-

lási rendszer alapjai. Részlet pl. az *RMP*. 56. példájából: !

⁸³ Az ÉLŐ JÖN mindenhol a piramis peremes/piramis szóba ékelve olvasható: PeR– az Élő JöN– M-W-S a *peremes*, az *élő jön*, 56. példa!

⁸⁴ A K–H–G hangok váltóhangok.

A *hetedhét* kifejezés ezért nem más, mint a piramisok építéseinél használt dőlésszög meghatározásának virtuális alapegysége, melynek a mai értelemben vett fejlettebb változatát *szögfüggvényeknek* nevezzük. Nevezetesen... a *hetedhét* a nagy piramisok építéseinél használt derékszögű háromszög befogóinak egymáshoz viszonyító egysége, mely a mindenkor magasság hetedét használja a másik befogó hosszának kifejezésére. Mai értelemben véve az alapon fekvő szög tangens, ill. kotangens értékeinek meghatározását jelenti.

A fentiek alapján jogosan feltételezzük, hogy mind az *Óperenciás tenger*, mind a *Hetedhét peremes* az ősi piramisépítő, *kör-tanát* tisztelő/számoló őseink nyelvének és ismereteinek egyik forrására, a távoli Egyiptomra vonatkozik.

Egyúttal megállapíthatjuk, hogy a szójhagyomány népmeséinkben mindmáig őrzi, és átörökíti eleink tudását, még akkor is, ha azok ősi értelmét ma már elfeledve, nyelvészeink nyomán elfogadtuk a silány *sok*, és a csak németül érthető *ober-enns* etimológiákat.